

Een eerlijk gesprek

Deputaten M/V in de kerk hebben een finaal rapport met advies aan de GS 2014 uitgebracht. Dit rapport komt niet uit de lucht vallen. De GS van Harderwijk (2011) heeft daartoe een opdracht gegeven en in die opdracht duidelijk gemaakt dat de volgende GS op grond van dit rapport een beslissing zou moeten kunnen nemen. Ik denk dat velen hadden verwacht dat deputaten een weg zouden wijzen in de richting van: het ambt van diaken wel open voor zusters, het ambt van ouderling niet. Het rapport ziet er verrassenderwijs anders uit. Heel kort komt het erop neer: zowel het standpunt dat de ambten alleen openstaan voor mannen, als het standpunt dat ook zusters een kerkelijk ambt mogen bekleden, past binnen de bandbreedte van wat de Schrift ons leert.

Aanvankelijk werd het rapport in de pers 'binnengesleept' als: deputaten zijn vóór. Sommige koppen in de pers riepen de suggestie op dat de GKv alle ambten vanaf heden openstellen ook voor zusters. Terwijl het in het rapport alleen nog maar om een advies gaat en deputaten juist op het punt van de praktijk nogal terughoudend zijn. Ook blijkt een van de deputaten zich niet te kunnen vinden in het advies, hij krijgt (terecht) alle ruimte in het rapport om zijn overtuiging toe te lichten.

We kunnen in onze tijd niet meer zonder de media. Zij zijn het die ons attenderen op het uitkomen van zo'n belangrijk rapport. Zij gieten het nieuws daarover wel in een bepaalde vorm, maar geven tegelijk aan ieder die wil, de gelegenheid te reageren. Zo ontstaat er

een soort gesprek waarmee ieder die zich een mening wil vormen, zijn (m/v) winst kan doen. Jammer is natuurlijk wel dat het echt inhoudelijke gesprek vervolgens gevoerd gaat worden in de diverse bladen die lang niet door iedereen gelezen worden.

Niemand zal bestrijden dat het, zeker ook binnen de kerk, om een eerlijk gesprek moet gaan. Een gesprek waarin serieus en aandachtig geluisterd wordt naar elkaar. Die intentie zal er bij ieder ook wel zijn, alleen in de praktijk valt dat niet altijd mee. Dat heeft in dit geval te maken met het feit dat de meesten van ons al stevig voorgesorteerd staan en ook blijkt dat het onderwerp ons persoonlijk raakt. Sommige zusters vinden het heel moeilijk te verteren dat ze wel iets kunnen, maar het niet mogen. En er zijn broeders die het moeilijk vinden zo'n boodschap te 'verkoopen' aan zusters. Ik denk dat ieder wel begrijpt dat in een gesprek over het onderwerp m/v in de kerk de emoties zomaar een grote rol kunnen gaan spelen. En meestal komt dat een eerlijk gesprek niet ten goede. Het is daarom ook goed rekening te houden met de gevoelens van degenen die een ander standpunt innemen. Laat ieder zich, om te beginnen, eens bewust zijn van het feit dat een heel grote groep mensen in de kerk helemaal niet om dit gesprek gevraagd heeft. Uiteraard moeten deze mensen wel bereid zijn, terwille van hun broeders en zusters, het gesprek aan te gaan, maar zij moeten zich niet gedwongen voelen. En zo'n gevoel voed je zomaar door het eeuwenoude kerkelijke standpunt van de tafel te vegen door

even op te merken: 'Dat is toch niet meer van deze tijd.' Afgezien van het feit dat de tijd en vooral deze tijd niet een echt betrouwbare gids is, is zo'n opmerking nogal denigrerend naar degenen die in alle oprechtheid menen zich met de kerk tot anno nu te kunnen baseren op de Schrift. Zulke opmerkingen vervuilen de discussie. Dat gebeurt ook, waarschijnlijk onbedoeld, als het rapport van deputaten gekenschetst wordt als een moedig rapport. Dat wekt op z'n minst de indruk dat het je aanmoedigt ontbreekt als je het standpunt van deputaten niet deelt.

Als kerken staan wij voor een uitdagende opdracht. En de aanpak van deze opdracht zal van grote invloed zijn op het resultaat. Als wij een standpunt innemen op grond van tijd, cultuur, gevoel, emotie of angst, zal vanaf datzelfde moment de Bijbel in dienst komen te staan van onze standpunten. We gaan zoeken naar teksten die onze mening bevestigen. De vrede in onze kerken kan daardoor nooit gediend zijn. Maar als wij kans zien, met hulp van de Here, om onze eigen mening krijgsgevangen te geven aan de gehele Schrift als actueel Woord van God, dan kunnen we een boeiend en opbouwend gesprek tegemoetzien dat maar één winnaar kent en dat is de Here, die onze onderlinge liefde blijft voeden vanuit zijn onvoorstelbare liefde voor mensen (m/v) die van zichzelf niet luisteren kunnen en toch zijn stem horen. Hij is een Goede Herder en wijst zijn schapen nooit een weg die het kostbare leven van de kudde in gevaar brengt.

